> Szukajcie dobra, a nie zła, abyście żyli. A PAN, Bóg zastępów, będzie z wami, tak jak mówicie.
>
> *— Amosa 5:14*

Książka: Stary Testament / Amosa
Tematy: nagroda, Świętość, szukac

Interpretacja:
Werset *14 piątego rozdziału* pojawia się w kontekście proroctwa dotyczącego niesprawiedliwości i zepsucia, które rozprzestrzeniły się wśród ludu Izraela. W tej sytuacji *Amos* wzywa ludzi, by szukali dobra, a nie zła, aby mogli prowadzić pełne życie.

Czasownik *„szukać”* oznacza świadome i aktywne dążenie, zakładające zamiar odnalezienia czegoś wartościowego. Amos zachęca tu lud do poszukiwania dobra zamiast zła – jest to wezwanie wiążące się z dokonaniem wyboru i podjęciem decyzji o kroczeniu drogą etyczną. Dobro można zdefiniować jako to, co sprawiedliwe, pełne miłości, korzystne i pozytywne, podczas gdy zło odnosi się do tego, co niesprawiedliwe, szkodliwe i negatywne. *Zatem apel Amosa sprowadza się do wyboru drogi dobra i odrzucenia drogi zła*.

Amos wskazuje, że dążenie do dobra prowadzi do życia w pełni. Boża obietnica obecności pośród swego ludu stanowi potężny wyraz przymierza zawartego między Bogiem a Jego ludem. Przymierze to urzeczywistnia się, gdy ludzie przestrzegają Bożych przykazań i starają się wypełniać Jego wolę. Choć obietnica ta znajduje spełnienie w życiu osób ufających Bogu i podążających za Nim, nie oznacza to braku trudności czy prób. *Obecność Boga w naszym życiu nie eliminuje problemów, lecz daje nam siłę i mądrość, by im stawić czoła*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Biegnę do mety, do nagrody powołania Bożego, które jest z góry w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 3:14*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: nagroda, powołanie, Jezus

Interpretacja:

W *Filipian 3:14* apostoł *Paweł* mówi o dążeniu do celu i nagrody, jaką jest Boże powołanie w górę *w Chrystusie Jezusie*. Werset ten pojawia się w kontekście szerszych rozważań na temat naszego celu jako chrześcijan: poznania Chrystusa i dostąpienia Jego sprawiedliwości. Co jednak dokładnie to oznacza i jak możemy odnieść to do naszego codziennego życia?

Poszukiwanie Bożej woli

Aby zrozumieć, co znaczy *„podążać za Bożym powołaniem”*, musimy najpierw szukać Bożej woli dla naszego życia. Jest to proces modlitwy i zbliżania się do Boga, mający na celu odkrycie Jego planu wobec nas. Gdy już zrozumiemy Jego wolę, możemy zacząć dążyć do tego celu całym swoim jestestwem. Zamiast po prostu robić to, czego sami pragniemy, polegając jedynie na własnych siłach, musimy skupić się na tym, czego Bóg dla nas pragnie, i dążyć do tego z całego serca. Prowadzi to nie tylko do bliższej relacji z Bogiem, ale także daje nam głębsze poczucie celu i kierunku w życiu.

Nagroda za Boże powołanie

„Nagroda Bożego powołania w górę”, o której wspomina Paweł w tym wersecie, jest zapłatą za podążanie za Bożą wolą w naszym życiu. Nagroda ta nie jest korzyścią materialną, lecz głębszą więzią *z Chrystusem* i życiem w duchowej obfitości. Podążając za Bożym powołaniem, możemy doświadczać Jego miłości i łaski w znacznie głębszy i bardziej znaczący sposób. Pozwala nam to wzrastać w wierze i poznawaniu *Bożego Słowa*, prowadząc do pełniejszego i bardziej satysfakcjonującego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czy teraz bowiem chcę pozyskać ludzi, czy Boga? Albo czy staram się przypodobać ludziom? Gdybym nadal ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusa.
>
> *— Galacjan 1:10*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: nagroda, posłuszeństwo, relacje

Interpretacja:
Ten biblijny werset skłania nas do refleksji nad pobudkami, które kierują naszymi działaniami. W szczególności zachęca do zastanowienia się nad tym, jak wielką wagę przywiązujemy do opinii innych ludzi na temat naszego życia i podejmowanych przez nas decyzji.

Dążenie do uzyskania ludzkiej aprobaty to postawa obecna w różnych religiach i tradycjach filozoficznych. W istocie polega ona na takim postępowaniu, które – w naszym przekonaniu – zadowoli innych i zapewni nam ich uznanie, nawet jeśli wiąże się to z działaniem wbrew własnym przekonaniom. Choć może się to wydawać postawą szlachetną, w rzeczywistości bywa ona wysoce szkodliwa dla naszego życia oraz relacji z

Bogiem.

Zabieganie o uznanie w oczach ludzi jest niebezpieczne z kilku powodów. Po pierwsze, może prowadzić do nadmiernego uzależnienia od opinii innych, co zagraża naszej samoocenie i zdolności do podejmowania konsekwentnych decyzji. Po drugie, dążenie do ludzkiej aprobaty może zerwać naszą więź z Bogiem. Gdy nasze decyzje opierają się wyłącznie na oczekiwaniach społecznych, oddalamy się od Bożej prawdy i płynącej z niej mądrości. W rezultacie może ucierpieć nasze życie duchowe, a my ryzykujemy utratę poczucia celu i sensu istnienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A w czynieniu dobra nie bądźmy znużeni, bo w swoim czasie żąć będziemy, jeśli nie ustaniemy.
>
> *— Galacjan 6:9*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: nagroda, żniwo, cierpliwość, sprawiedliwosc

Interpretacja:
W Liście do *Galacjan 6:9* apostoł *Paweł* zachęca nas i przypomina, byśmy nie ustawali w czynieniu tego, co słuszne i dobre. Na drodze wiary łatwo o zniechęcenie, zwłaszcza gdy nie zawsze dostrzegamy natychmiastowe efekty naszych działań. Jednak werset ten zapewnia nas, że jeśli wytrwamy w czynieniu dobra, ostatecznie zbierzemy plon naszych starań.

Jak możemy rozumieć ten werset?

Przede wszystkim warto pamiętać, że trud podejmowany zgodnie z Bożą wolą nigdy nie idzie na marne. Często może się wydawać, że nasze działania nie przynoszą skutku, musimy jednak ufać, że Bóg ma plan dla naszego życia i że nasze czyny przyczyniają się do jego realizacji. Ponadto werset ten przypomina o znaczeniu niezachwianej wiary. Nie wystarczy czynić dobro jedynie okazjonalnie lub wtedy, gdy jest to wygodne; musimy robić to konsekwentnie, nawet gdy staje się to trudne. Nie możemy pozwolić, by zmęczenie, rozczarowanie czy przeciwności powstrzymały nas przed dalszym czynieniem dobra.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uniżcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył w odpowiednim czasie.
>
> *— I Piotra 5:6*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: nagroda, pokora

Interpretacja:
Pokora jest powracającym w Biblii motywem i uznawana jest za jedną z najważniejszych cech osób wierzących. W *I Piotra 5:6* apostoł *Piotr* wzywa nas, byśmy ukorzyli się pod potężną ręką Boga, abyśmy we właściwym czasie zostali wywyższeni. Nie jest to pokora fałszywa czy poniżająca, lecz postawa uznająca nasze uzależnienie od Boga i Jego suwerenność.

Pokora i posłuszeństwo

Pokora jest ściśle związana z posłuszeństwem wobec Boga. Gdy korzymy się przed Nim, uznajemy, że jest On Panem naszego życia i że to Jego wola powinna kierować naszymi decyzjami i działaniami. Jak przypomina nam List św. *Jakuba 4:10*: *„Ukorzcie się przed Panem, a On was wywyższy”*. Jeśli odmawiamy ukorzenia się i posłuszeństwa Bogu, możemy popaść w pychę i ulec pokusie uważania się za ważniejszych lub mądrzejszych, niż jesteśmy w rzeczywistości.

Pokora i ufność

Pokora wiąże się również z ufnością wobec Boga. Uznając własne ograniczenia i zależność od Niego, możemy wierzyć, że On jest w stanie zaspokoić wszelkie nasze potrzeby. Księga *Izajasza 66:2* mówi: *„Lecz ja patrzę na tego, który jest ubogi i skruszony w duchu i który drży na moje słowo”*. Gdy ufamy Bogu, jesteśmy gotowi poddać się Jego planowi, nawet jeśli nie w pełni go rozumiemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Miejcie się na baczności, żebyśmy nie stracili tego, nad czym pracowaliśmy, ale żebyśmy otrzymali pełną zapłatę.
>
> *— II Jana 1:8*

Książka: Nowy Testament / II Jana
Tematy: nagroda, samokontrola, praca

Interpretacja:
Nasze czyny i decyzje niosą ze sobą konsekwencje – zarówno w teraźniejszości, jak i w przyszłości. Ten werset z *Drugiego Listu św. Jana* podkreśla, jak ważne jest czuwanie nad sobą i swoim postępowaniem, abyśmy nie utracili owoców naszej pracy, lecz otrzymali

pełną zapłatę.

W społeczeństwie, które często przedkłada pozory i nieustanną pogoń za materialnym szczęściem nad inne wartości, przesłanie tego wersetu nabiera szczególnego znaczenia. Odnalezienie własnej drogi wymaga głębokiej autorefleksji oraz świadomości wyznawanych wartości, przyjętych priorytetów i podejmowanych działań. Łatwo jest dać się porwać nurtowi – temu, co robią i myślą inni – jednak aby otrzymać pełną zapłatę, trzeba pozostać wiernym sobie i zasadom, którymi się kierujemy.

Utrata owoców naszej pracy rodzi poczucie rozczarowania. Może do niej dojść z różnych powodów: przez brak dbałości o szczegóły, niedostateczne zaangażowanie czy też postępowanie egoistyczne lub nieetyczne. *Werset ten wzywa nas do świadomego działania, podejmowania właściwych decyzji i codziennego starania, by nie zmarnować tego, co zasialiśmy*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ten bowiem nasz chwilowy i lekki ucisk przynosi nam przeogromną i wieczną wagę chwały.
>
> *— II Koryntian 4:17*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: nagroda, zachęta, Życie wieczne, cierpienie

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 4:17* podejmuje temat cierpienia, jakiego doświadczamy w życiu na skutek grzechu pierworodnego. W tym kontekście apostoł *Paweł* przeciwstawia doczesne trudności, z jakimi możemy się mierzyć na tym świecie, wiecznej chwale oczekującej

tych, którzy wierzą *w Chrystusa Jezusa*.

Chwilowe utrapienie

W tym fragmencie Paweł przypomina nam, że nawet gdy znosimy trudne chwile i próby w obecnym życiu, są one przejściowe i nie będą trwać wiecznie. Słowo *„utrapienie”* (lub ucisk) wywodzi się z łacińskiego *„tribulum”*, oznaczającego narzędzie do młócenia lub miażdżenia. Obrazuje to naturę cierpienia: jest ono czymś, co nas kształtuje i przemienia, podobnie jak kamień młyński oddziałujący na ziarno pszenicy. Doświadczane uciski sprzyjają naszej dojrzałości i pozwalają nam budować większe zaufanie do Boga.

Ciężar chwały

Apostoł Paweł ukazuje, jak cierpienie doświadczane w tym życiu rodzi *„nadzwyczajny ciężar chwały”*, który jest o wiele cenniejszy. Cierpienie pomaga nam spojrzeć na życie z perspektywy wieczności i uzdalnia nas do głębszego docenienia dóbr duchowych, które nie podlegają zmiennym kolejom losu tego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jakby smutni, jednak zawsze radośni, jakby ubodzy, jednak wielu ubogacający, jakby nic nie mający, jednak wszystko posiadający.
>
> *— II Koryntian 6:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: nagroda, radość, materializm, pieniądze, bieda, smutek

Interpretacja:

II Koryntian 6:10 porusza kwestię pozornej sprzeczności, jakiej możemy doświadczać w naszym życiu. Z jednej strony możemy czuć smutek i ubóstwo, a jednocześnie – posiadać radość i bogactwo.

Smutni, lecz zawsze radośni

Pierwsza część tego wersetu mówi o potrzebie zachowania radości mimo smutku. Warto zauważyć, że nie oznacza to braku odczuwania smutku czy bólu; chodzi raczej o to, że możemy doświadczać obu tych emocji jednocześnie. Jako chrześcijanie wiemy, że Bóg jest z nami w chwilach prób i trudności, co dodaje nam otuchy i pozwala szukać radości mimo przeciwności losu. To On jest źródłem trwałego szczęścia, nawet w najtrudniejszych okolicznościach.

Ubodzy, a jednak wzbogacający wielu

W drugiej części tego wersetu święty *Paweł* zachęca nas do refleksji nad tym, jak można być ubogim, a jednocześnie wzbogacać siebie i innych. Czasami sądzimy, że bogactwo mierzy się jedynie dobrami materialnymi, jednak jego prawdziwy sens tkwi w umiejętności dzielenia się tym, co posiadamy, z innymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego, bracia, tym bardziej starajcie się umocnić wasze powołanie i wybranie. To bowiem czyniąc, nigdy się nie potkniecie. W ten sposób hojnie będzie wam dane wejście do wiecznego królestwa naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.
>
> *— II Piotra 1:10-11*

Książka: Nowy Testament / II Piotra

Tematy: nagroda, powołanie, Krolestwo Boga, posłuszeństwo

Interpretacja:
Fragment II Piotra 1:10-11 przypomina nam, jak ważne jest utwierdzenie się w swoim powołaniu i wybraniu. Słowo *„powołanie”* odnosi się do Bożego wezwania skierowanego do naszego życia, natomiast *„wybranie”* oznacza, że Bóg wybrał nas, byśmy stali się częścią Jego ludu.

Jest to obietnica, którą *Piotr* kieruje do wierzących – osób, które uznały *Jezusa Chrystusa* za swojego Pana i Zbawiciela. Piotr zapewnia nas, że jeśli będziemy żyć zgodnie z Bożymi zasadami i wypełniać Jego wolę, dostąpimy wspaniałego i pełnego chwały wejścia do wiecznego Królestwa.

Wytrwałość w wierze

W tym fragmencie Piotr zachęca nas do wytrwania w wierze oraz do podejmowania działań, które utwierdzą nas w naszym powołaniu i wybraniu. Życie bywa trudne i często mamy wrażenie, że jesteśmy bliscy upadku. Jeśli jednak zachowamy wiarę w Boga i będziemy dążyć do umocnienia naszego powołania i wybrania, możemy być pewni, że nigdy się nie potkniemy.

Wieczne Królestwo Pana

Wersety te stanowią obietnicę Boga dla każdego, kto Mu zaufa. Bóg zapewnia nas, że niezależnie od okoliczności czy prób, z jakimi mierzymy się na ziemi, możemy być pewni życia wiecznego w niebie – w obecności naszego *Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez to zostały nam dane bardzo wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami Boskiej natury, uniknąwszy zepsucia, które wskutek pożądliwości jest na świecie.
>
> *— II Piotra 1:4*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: nagroda, pragnienie, obietnice, świat

Interpretacja:
II Piotra 1:4 ukazuje wielkość obietnic, które Bóg nam dał – obietnic mających na celu uczynienie nas uczestnikami Jego boskiej natury. Obietnica ta stanowi bezcenny skarb i wiąże się z głęboką odpowiedzialnością dla tych, którzy starają się podążać *za naukami Chrystusa* i trwać w wierności wobec Niego.

Cenne i wielkie obietnice

Apostoł *Piotr* mówi o wspaniałych obietnicach danych nam przez Boga – obietnicach, które są kluczem do stania się uczestnikami Jego boskiej natury. Obejmują one przebaczenie grzechów, życie wieczne, pocieszenie w chwilach utrapienia, wewnętrzny pokój oraz Bożą obecność w naszej codzienności. Każdy z tych darów jest bezcenny i pomaga nam umacniać się w wierze chrześcijańskiej.

Ucieczka przed zepsuciem pożądania

Świat pełen jest zepsucia, pokus i nieokiełznanych namiętności, które mogą sprowadzić nas na manowce. Jednak w tym wersecie Piotr wzywa nas, byśmy uciekali od wszystkiego, co niszczy nasze dusze i oddala nas od Bożej obecności.

Boska natura

Stanie się uczestnikami boskiej natury to cel, który może wydawać się nieosiągalny, a jednak Piotr zachęca nas, byśmy do niego dążyli. Boska natura objawia się w samej

istocie Boga – w Jego miłości, miłosierdziu i sprawiedliwości. Aby to osiągnąć, musimy jednak odnawiać swój umysł, prowadzić święte życie i starać się coraz bardziej upodabniać *do Jezusa*. Tylko w ten sposób możemy ukazywać boską naturę w naszym życiu i stawać się narzędziami Jego Królestwa na ziemi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dobrą walkę stoczyłem, bieg ukończyłem, wiarę zachowałem. Odtąd odłożona jest dla mnie korona sprawiedliwości, którą mi w owym dniu da Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali jego przyjście.
>
> *— II Tymoteusza 4:7-8*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: nagroda, Życie wieczne, wiara, sadzic, sprawiedliwosc

Interpretacja:
II Tymoteusza 4:7-8 stanowi potężne wyznanie apostoła *Pawła* dotyczące jego chrześcijańskiego życia. W tych wersetach Paweł mówi o zmaganiach i wysiłku, jakich wymaga podążanie za *Jezusem Chrystusem* w społeczeństwie wrogim i stawiającym trudne wyzwania.

Kontekst wersetu

Po pierwsze, istotne jest zrozumienie kontekstu historycznego, w jakim Paweł pisał *do Tymoteusza*. List ten jest ostatnim znanym dziełem przypisywanym Pawłowi. Powstał on w rzymskim więzieniu, krótko przed egzekucją apostoła. Paweł wiedział, że jego ziemski kres jest bliski, dlatego zachęcał Tymoteusza do wytrwania w wierze. W tym kontekście

Paweł posługuje się metaforami walki i biegu, by opisać własne doświadczenie podążania *za Chrystusem*.

Dobry bój

Paweł mówi o „dobrym boju”. Wyrażenie to sugeruje, że walka, z jaką mierzy się chrześcijanin, nie jest toczona dla egoistycznych celów, lecz w słusznej i szlachetnej sprawie. Toczenie dobrego boju oznacza opieranie się pokusom i naciskom, które mogłyby oddzielić nas od Boga, oraz trwanie w wierze mimo przeciwności.

Ukończenie biegu

Apostoł mówi również o „ukończeniu biegu”. Wyrażenie to wskazuje, że życie chrześcijańskie jest biegiem, który należy pokonać z wytrwałością i oddaniem. Bieg wiary to zobowiązanie wobec Ewangelii i wartości chrześcijańskich – bieg, który rozpoczyna się w naszym życiu i trwa aż do samego końca. Dla Pawła ukończenie biegu oznacza wypełnienie tego, co powierzył mu Bóg, pomimo trudności i przeszkód.

Zachowanie wiary

Wreszcie Paweł mówi o „zachowaniu wiary”. Wiara jest kluczowym elementem jego wyznania. Chrześcijanie muszą strzec swojej wiary za wszelką cenę. To wiara czyni nas niezachwianymi i chroni przed zewnętrznymi wpływami, które mogłyby sprowadzić nas na manowce. List do Hebrajczyków stwierdza, że wiara jest *„podstawą tego, czego się spodziewamy, i dowodem tego, czego nie widzimy” (Hebrajczyków 11:1)*.

Wieniec sprawiedliwości

Wieniec sprawiedliwości to niebiańska nagroda przyznawana tym, którzy wiernie służyli Bogu i wiedli życie sprawiedliwe oraz pobożne. Jest to nagroda, którą może nadać jedynie Pan; przeznaczona jest dla tych, którzy stoczyli dobry bój, ukończyli bieg i zachowali wiarę do końca. Wieniec sprawiedliwości stanowi świadectwo Bożej miłości, łaski i wierności wobec Jego sług.

Sprawiedliwy Sędzia

Apostoł Paweł wspomina, że wieniec sprawiedliwości zostanie mu przyznany przez Pana – sprawiedliwego Sędziego. Świadczy to o tym, że nagroda ta nie zostanie nadana arbitralnie ani niesprawiedliwie, lecz zgodnie z Bożą sprawiedliwością. To On zna nasze serca, pobudki i czyny; będzie sądził bezstronnie i sprawiedliwie.

Dla wszystkich, którzy umiłowali Jego przyjście

Paweł zaznacza również, że wieniec sprawiedliwości przypadnie w udziale nie tylko jemu, ale także wszystkim, którzy umiłowali przyjście Pana. Oznacza to, że nie wystarczy wiernie służyć Bogu; trzeba również z radością i gorliwością wyczekiwać powtórnego przyjścia Chrystusa. Tych, którzy umiłowali Jego przyjście, cechuje życie w świętości oraz oczekiwanie na nadejście Pana z wiarą i ufnością – w świadomości, że będzie to czas zwycięstwa i całkowitego spełnienia Bożej obietnicy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony człowiek, który znosi próbę, bo gdy zostanie wypróbowany, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.
>
> *— Jakuba 1:12*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: nagroda, życie, pokusa

Interpretacja:
Werset z Listu św. *Jakuba 1:12* niesie ze sobą ważną lekcję na temat pokusy, cierpienia i nagrody. W tym krótkim, lecz wymownym stwierdzeniu autor ukazuje jedną z największych nagród, jakie możemy otrzymać w życiu: *koronę życia*. Oto kilka kwestii, o

których warto pamiętać.

Błogosławieni, którzy wytrwają w próbie

Werset ten rozpoczyna się od słowa *„błogosławiony”*, co wskazuje, że mamy do czynienia z ważnym i cennym pouczeniem. Słowo to oznacza *„szczęśliwy”* lub *„obdarzony szczęściem”*, co uświadamia nam, że wytrwanie w próbie nie jest jedynie kwestią obowiązku; może ono również stać się źródłem prawdziwej radości i błogosławieństwa.

Werset ten uczy nas, że możliwe jest wytrwanie w próbie, bez względu na to, jak silna wydaje się wewnętrzna walka. Nie oznacza to, że opieranie się pokusie jest łatwe czy proste, lecz raczej, że jest możliwe dzięki Bożej mocy. Bóg uzdalnia nas do niezachwianej postawy w chwilach próby i pomaga nam zwycięsko przechodzić przez życiowe doświadczenia.

Otrzymanie korony życia

Druga część wersetu mówi o wspaniałej nagrodzie: *koronie życia*. Odnosi się ona do życia wiecznego i szczęśliwości, które czekają na nas w przyszłości. Słowo *„korona”* przywodzi na myśl nagrodę przyznawaną zwycięzcy zawodów.

Autor pokazuje nam, że zwycięstwo nad pokusą jest możliwe i że dzięki pokonywaniu życiowych prób wygrywamy niebiański wyścig, zyskując wieczną nagrodę, którą Bóg dla nas przygotował. Ta korona życia jest ostatecznym darem czekającym na wszystkich, którzy pozostają niezachwiani w wierze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uniżcie się przed Panem, a on was wywyższy.
>
> *— Jakuba 4:10*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: nagroda, Bog, pokora

Interpretacja:
Fragment *Jakuba 4:10* wskazuje, że aby dostąpić Bożej łaski i wywyższenia, musimy się ukorzyć i uznać nasze całkowite uzależnienie od Boga. Ukarzając się przed Bogiem, przyznajemy, że jesteśmy grzesznikami i potrzebujemy Jego pomocy, by prowadzić pełne i prawe życie.

Pokora jest ważną cechą nie tylko w wymiarze religijnym, ale i w życiu codziennym. Pozwala nam dostrzegać potrzeby innych, okazywać współczucie i uczyć się na własnych błędach. Co więcej, dzięki pokorze skuteczniej komunikujemy się zarówno z ludźmi, jak i z Bogiem.

Jak zatem możemy praktykować pokorę w codziennym życiu?

Po pierwsze, możemy uznać swoje niedoskonałości i błędy oraz prosić o wybaczenie osoby, które skrzywdziliśmy. Możemy też skupić się na dobru innych, zamiast myśleć wyłącznie o własnych potrzebach i pragnieniach. Ponadto warto szukać pomocy i wskazówek u osób mądrzejszych i bardziej doświadczonych od nas.

Warto pamiętać, że pokora nie oznacza niskiej samooceny czy umniejszania własnej wartości. Wręcz przeciwnie – gdy dostrzegamy swoje słabości i przyjmujemy Bożą pomoc, rośnie nasza pewność siebie i wiara w sens życia. Werset ten uczy nas również, że gdy ukarzemy się przed Bogiem, On nas wywyższy. Oznacza to, że jeśli Mu zaufamy i będziemy postępować zgodnie z Jego wolą, poprowadzi nas On ku miejscom wspanialszym i lepszym, niż moglibyśmy kiedykolwiek osiągnąć o własnych siłach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Najzdradliwsze ponad wszystko jest serce i najbardziej przewrotne. Któż zdoła je poznać? Ja, PAN, badam serca i doświadczam nerki, aby oddać każdemu według jego dróg i według owocu jego uczynków.
>
> *— Jeremiasza 17:9-10*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: nagroda, serce, życie

Interpretacja:
Jeremiasza 17:9-10 mówi nam o ludzkim sercu i jego zdradliwej naturze. Prorok *Jeremiasz* wskazuje w nim, jak trudno nam – jako ludziom – dostrzec zło i zepsucie tkwiące w naszych sercach.

Znaczenie dostrzegania własnego zła

Często spotykamy ludzi, którzy uważają się za dobrych, wierząc, że ze względu na swoją uczciwość i zasady moralne są niezdolni do popełnienia błędu czy grzechu. Prawda jest jednak taka, że wszyscy jesteśmy niedoskonali, a co za tym idzie – zdolni do popełniania błędów i grzechów. Zrozumienie tej prawdy o nas samych jest kluczowe. Uznając swoje wady i skłonność do czynienia zła, możemy rozpocząć pracę nad zmianą i stawaniem się lepszymi ludźmi.

Znaczenie wiary

Kolejnym istotnym wątkiem tego fragmentu jest znaczenie wiary. Świadomość trudności w panowaniu nad własnymi impulsami i czynami wskazuje na potrzebę szukania pomocy u kogoś – lub u Kogoś – spoza nas samych. Wiara w Boga – oraz w Jego zdolność do prowadzenia nas i wspierania w naszej życiowej drodze – jest niezbędna do osiągnięcia potrzebnej nam przemiany oraz do przezwyciężenia pokus i grzechów, które nas nękają.

Badanie umysłu i serca

Gdy Bóg mówi o badaniu umysłu i serca, oznacza to, że zna On nasze najskrytsze myśli, zamiary i emocje kierujące naszym życiem. Bóg widzi nie tylko to, co robimy, ale rozumie również powody naszych działań. Musimy zdać sobie sprawę, że nie da się oszukać Boga; On wie o nas wszystko i potrafi odsłonić nawet to, co uważamy za najbardziej prywatne.

Myśl o tym, że Bóg zna nasze myśli, może budzić pewien dyskomfort, jednak nie jest to nic negatywnego. Bóg widzi nas takimi, jakimi jesteśmy, i w pełni rozumie nasze ludzkie słabości. Właśnie dlatego Jego przychylność i miłość do nas są bezgraniczne. Co więcej, daje nam On możliwość zwrócenia się do Niego, proszenia o pomoc i wyznania naszych grzechów.

Odpłacanie każdemu według jego czynów

Kolejnym przesłaniem zawartym w tych wersetach jest to, że Bóg odpłaca każdemu według jego postępowania i owoców jego czynów. Innymi słowy, nasze działania mają swoje konsekwencje. Wszystko, co robimy, wiąże się z nagrodą lub konsekwencją. Jeśli wybierzemy drogę sprawiedliwości i uczciwości, bez wątpienia otrzymamy nagrodę. Z drugiej strony, jeśli wybierzemy drogę nieuczciwości, nasz los będzie zupełnie inny.

Warto zauważyć, że nagroda lub kara, która nas czeka, niekoniecznie przypadnie nam w udziale w tym życiu, lecz w życiu przyszłym. Bóg jest sprawiedliwy i nie pominie tego, co czynimy lub czego zaniechujemy. Bada On serce każdego z nas, by osądzić nie tylko nasze czyny, ale także nasze intencje. Jeśli nasze działania są dobre, lecz wynikają z egoistycznych pobudek, jest mało prawdopodobne, by zostały pozytywnie ocenione w Jego oczach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszystko, co czynicie, z serca czyńcie, jak dla Pana, a nie dla ludzi; Wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo jako zapłatę, gdyż służycie Panu Chrystusowi.
>
> *— Kolosan 3:23-24*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: nagroda, życie, otrzymywanie, praca

Interpretacja:
Fragment Listu do *Kolosan 3:23–24* wzywa nas, byśmy wszystko, co robimy, czynili z całego serca – tak, jakbyśmy służyli Panu, a nie ludziom. Jest to wezwanie do refleksji i rewizji naszego podejścia do życia, niezależnie od tego, czy chodzi o miejsce pracy, rodzinę, społeczność czy inne sfery naszej aktywności.

Wersety te zachęcają nas do działania z zaangażowaniem i gorliwością, bez względu na sytuację czy kontekst. Oznacza to, że w każde podejmowane zadanie – czy to wielkie, czy małe – musimy wkładać maksimum wysiłku, dbając o wysoką jakość naszej pracy i o to, by odzwierciedlała ona nasze chrześcijańskie wartości.

Nagroda w postaci spadku

Nagroda dziedzictwa odnosi się do Bożej obietnicy udziału w Królestwie Niebieskim, przeznaczonej dla Jego wyznawców. Oznacza to, że ci, którzy wiernie służyli Bogu podczas swojego ziemskiego życia, zostaną nagrodzeni życiem wiecznym w Jego obecności.

Obietnica odziedziczenia Królestwa Bożego nie jest nagrodą zasłużoną dzięki dobrym uczynkom czy niezliczonym aktom życzliwości; jest ona raczej wyrazem Bożej łaski, udzielonej nam przez *ofiarę Jezusa na krzyżu*. Przyjmując *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, stajemy się dziedzicami obiecanego nam Królestwa.

Jak możemy służyć Chrystusowi Panu?

Wersety te uczą nas, że służba Chrystusowi Panu jest kluczem do otrzymania nagrody dziedzictwa. Jak jednak możemy to czynić w codziennym życiu? Istnieje wiele sposobów służenia Bogu na co dzień. Dawanie dobrego przykładu innym, inspirowanie ich do wiary w Boga oraz niesienie pomocy potrzebującym to tylko niektóre z wielu form takiej służby.

Ważne jest również, abyśmy prowadzili prawe życie i zawsze postępowali słusznie. Gdy staramy się żyć tak, by podobać się Bogu i szanować Jego Słowo, służymy Chrystusowi Panu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oni będą moimi, mówi PAN zastępów, w dniu, kiedy uczynię ich moją własnością. Zlituję się nad nimi, jak się lituje ojciec nad swoim synem, który mu służy.
>
> *— Malachiasza 3:17*

Książka: Stary Testament / Malachiasza
Tematy: nagroda, Zbawienie, służba, czasy ostateczne

Interpretacja:
Księga Malachiasza jest ostatnią księgą *Starego Testamentu* i zalicza się ją do ksiąg prorockich. Bóg przemawia w niej do swojego ludu przez proroka *Malachiasza*, aby skorygować ich niewierność i przywrócić relację z Nim. Szczególnie poruszający jest *werset 17. trzeciego rozdziału*, w którym Bóg obiecuje, że ci, którzy wiernie za Nim podążają, zostaną uznani za Jego szczególną własność i dostąpią przebaczenia.

W tym wersecie Bóg ukazuje, *jak bardzo cenni są dla Niego ci, którzy wiernie za Nim idą*; traktuje ich bowiem jak swój szczególny skarb. Służy to nie tylko wskazaniu Jego

wyznawców, ale także ukazaniu wartości, jaką im przypisuje, oraz ich znaczenia w Jego oczach. Można to również odczytywać jako wyraz Bożej miłości do tych, którzy darzą Go czcią.

Werset ten mówi także o przebaczeniu. Bóg oświadcza, że przebaczy im tak, jak człowiek przebacza synowi, który mu służy. To niezwykle wymowny obraz, ilustrujący Bożą miłość i przebaczenie w relacji z nami. Ukazuje on, że Bóg jest gotów nam przebaczyć – mimo naszych wad i błędów – jeśli tylko okażemy skruchę i będziemy podążać Jego drogą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków.
>
> *— Objawienie 22:12*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: nagroda, Jezus, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
Księga Objawienia to jedna z najbardziej fascynujących ksiąg Biblii, pełna proroctw, symboliki i apokaliptycznych przesłań, które od wieków intrygują badaczy Pisma Świętego. Wspomniany werset znajduje się pod koniec księgi; *Jezus* mówi w nim o swoim powtórnym przyjściu oraz o nagrodzie, jaką otrzymamy za nasze czyny. Słowa te wzywają nas do refleksji nad naszym życiem i postępowaniem oraz nad tym, jak żyjemy, *przygotowując się na przyjście Chrystusa*.

Obietnica Chrystusa

„A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków”. Słowa te stanowią obietnicę Chrystusa, że wkrótce powróci, aby wynagrodzić nas za nasze czyny. Nagroda ta może być pozytywna lub negatywna, w zależności od tego, jak postępowaliśmy w czasie naszego ziemskiego życia. Dlatego tak ważne jest, aby każdy z nas przyjrzał się swojemu życiu, ocenił swoje czyny i sprawdził, czy są one zgodne z wolą Bożą.

Nasza nagroda

Nagroda, którą otrzymujemy od Chrystusa, nie ma charakteru materialnego ani ziemskiego – jest nagrodą duchową. Wynika ona z naszych czynów; może nią być na przykład korona życia, miejsce w niebie czy powołanie na kapłanów Boga. Nagrody te są dostępne dla wszystkich, którzy oddają się wypełnianiu woli Bożej i prowadzeniu pobożnego życia w dzisiejszym świecie.

Wezwanie do refleksji

Werset ten zachęca nas do postawienia sobie pytania o to, jak żyjemy. Czy jesteśmy oddani wypełnianiu woli Bożej? Czy prowadzimy życie zgodne z Bożymi zasadami? Czy poświęcamy nasze zasoby i czas, by pomagać potrzebującym? Nie możemy lekceważyć znaczenia naszych czynów; każde nasze działanie może wpłynąć na ostateczną nagrodę.

Konieczność działania

Fakt, że Chrystus obiecuje rychłe przyjście, oznacza, iż nie ma czasu do stracenia. Musimy działać szybko: żałować za grzechy i poświęcić życie wypełnianiu woli Bożej. Nie wolno nam zwlekać z nawróceniem ani z decyzją o prowadzeniu bardziej pobożnego życia. Przyjście Chrystusa jest nieuniknione i musimy być na ten moment gotowi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto przyjdę wkrótce, trzymaj to, co masz, aby nikt nie wziął twojej korony.
>
> *— Objawienie 3:11*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: nagroda, cierpliwość, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Werset ten jest częścią listu do zboru w Filadelfii, zawartego w Księdze Objawienia. W tym kontekście *Jezus* przemawia przez *Jana* do wierzących w Filadelfii, mówiąc im, że wkrótce powróci i że muszą oni trwać niezachwianie w wierze.

„Oto przyjdę wkrótce” to zapowiedź bliskiego powtórnego przyjścia *Chrystusa*. Jest to obietnica wielokrotnie powtarzana w Nowym Testamencie, stanowiąca źródło nadziei i pocieszenia dla wierzących. Oznacza ona, że Jezus powróci, aby osądzić świat, odkupić swoich wyznawców i ustanowić swoje wieczne królestwo.

„Trzymaj to, co masz” to wezwanie do wytrwałości w wierze. Wierzący w Filadelfii są zachęcani, by trwać mocno przy swoich przekonaniach i nie ulegać fałszywym naukom ani presji świata. Może to być wyzwaniem, zwłaszcza w czasach prześladowań czy przeciwności, jednak jest kluczowe dla utrzymania relacji z Bogiem.

„Aby nikt nie wziął twojej korony” odnosi się do wiecznej nagrody, którą Bóg obiecał tym, którzy pozostają Mu wierni. *„Korona”* jest metaforą życia wiecznego i chwalebnego dziedzictwa, jakie wierzący otrzymają w niebie. Gdyby wierzący w Filadelfii ulegli presji świata i porzucili wiarę, ryzykowaliby utratę tej nagrody.

Podsumowując, *Objawienie 3:11* stanowi potężne wezwanie do wytrwałości i wierności w wierze chrześcijańskiej. Jezus mówi swoim wyznawcom, że Jego powrót jest bliski i że muszą oni trwać niezachwianie w wierze, aby otrzymać czekającą na nich wieczną nagrodę. Werset ten przypomina o nadziei i chwale, które czekają na tych, co pozostają wierni Jezusowi, niezależnie od prób czy trudności, z jakimi mogą się mierzyć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Temu, kto zwycięży, dam zasiąść ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na jego tronie.
>
> *— Objawienie 3:21*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: nagroda, Ojciec, niebo, Jezus, przezwyciezanie

Interpretacja:
Według nauczania biblijnego bycie zwycięzcą oznacza odniesienie triumfu w walce z grzechem, pokusami i próbami dnia codziennego. Oznacza to zdolność do pokonywania przeszkód oraz osiągania celów – zarówno duchowych, jak i doczesnych – w sposób prawy i zgodny z zasadami moralnymi, pod Bożym przewodnictwem. W świetle *Objawienie 3:21* ci, którzy skutecznie przezwyciężają przeciwności, dostąpują zaszczytu zasiadania na Bożym tronie.

Jak możemy stać się zwycięzcami?

Życie pełne jest pokus, trudności i prób. Każdego dnia stajemy w obliczu nowych sytuacji, które zagrażają naszej wierze i duchowej wędrówce. Dlatego też modlitwa, medytacja, zgłębianie *Słowa Pańskiego* oraz refleksja stanowią klucz do pokonania tych pokus i prób.

Co więcej, niezbędne jest zaufanie Bogu i wiara w to, że nieustannie nas On prowadzi i chroni. Jeśli ufamy Bogu, pokonamy trudności i znajdziemy siłę, by iść naprzód. Warto również podkreślić, że bycie zwycięzcą nie oznacza bycia doskonałym; chodzi raczej o dążenie do tego, co słuszne, zachowanie pozytywnego nastawienia oraz wiarę w Bożą łaskę.

Zasiadanie u boku Boga

Objawienie 3:21 przyznaje szczególny przywilej tym, którzy wychodzą zwycięsko z prób. Bóg zasiada na swoim tronie i zaprasza osoby godne miana „zwycięzców”, by zasiadły u Jego boku. Werset ten zawiera obietnicę skierowaną do konkretnej grupy ludzi: tych, którzy potrafią przezwyciężyć życiowe pokusy i próby. Jest to jednak coś więcej niż tylko obietnica „nagrody” za nasze czyny; to świadectwo *Bożej miłości do Jego dzieci*.

Uzupełnieniem tego wersetu jest obraz *Chrystusa*, który również zasiadł na tronie *Swojego Ojca*. Jako ludzie jesteśmy powołani, by czerpać inspirację z postawy *Jezusa* i naśladować Go, ucząc się od Niego pokory oraz oddania *naszemu Ojcu Niebieskiemu*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli jednak stamtąd będziesz szukać PANA, swego Boga, wtedy znajdziesz go, jeśli będziesz go szukał całym swym sercem i całą swą duszą.
>
> *— Powtórzonego 4:29*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: nagroda, Bog, dusza

Interpretacja:
W *Powtórzonego 4:29 Mojżesz* zwraca się do ludu Izraela, mówiąc, że jeśli kiedykolwiek znajdą się na wygnaniu i będą szukać swojego Boga całym sercem, to Go odnajdą. Starożytne księgi biblijne pełne są opowieści o Izraelitach przebywających na wygnaniu i próbujących odnaleźć właściwą drogę. W Księdze Powtórzonego Prawa Mojżesz mówi o konsekwencjach i karach za nieprzestrzeganie Bożych przykazań, a jednocześnie daje

nadzieję.

Werset ten uczy nas, że Bóg jest zawsze dostępny; musimy jedynie szukać Go całym sercem. Czasami możemy czuć się przytłoczeni problemami i oddaleni od Boga, lecz jeśli zatrzymamy się na chwilę refleksji i szczerze zbadamy swoje serca, odnajdziemy naszego Boga. Warto zauważyć, że Mojżesz wyraźnie mówi o konieczności szukania Boga *„całym sercem”* i *„całą duszą”*. Sformułowanie to wskazuje nie tylko na intensywność i szczerość poszukiwań, ale także podkreśla potrzebę głębokiego i gruntownego ich przeprowadzenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będziecie chodzić wszelką drogą, którą wam nakazał PAN, wasz Bóg, abyście żyli, aby dobrze się wam powodziło i żebyście przedłużyli swoje dni na ziemi, którą posiądziecie.
>
> *— Powtórzonego 5:33*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: nagroda, podazac, posłuszeństwo

Interpretacja:
Księga *Powtórzonego 5:33* stanowi wezwanie do przestrzegania Bożych przykazań i podążania drogą, którą Bóg dla nas wyznaczył. W tym wersecie Bóg poucza Izraelitów, by postępowali zgodnie z Jego naukami, dzięki czemu będą mogli cieszyć się długim i szczęśliwym życiem w ziemi, którą im obiecał.

Dlaczego powinniśmy przestrzegać Bożych przykazań?

Jako ludzie często mamy skłonność do szukania dróg na skróty i kierowania się własnym osądem co do tego, co dla nas najlepsze. Jednak przykazanie zawarte w *Powtórzonego 5:33* przypomina nam, że Bóg wie, co jest dla nas korzystne, a podążanie Jego drogami prowadzi do życia bardziej spełnionego i szczęśliwego. Przestrzegając Bożych przykazań, możemy uniknąć błędów i żalu wynikających z własnych decyzji, a zamiast tego prowadzić życie pełne celu i sensu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ręka pracowitych będzie panowała, a leniwa będzie płaciła daninę.
>
> *— Przysłów 12:24*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: nagroda, niewola, praca

Interpretacja:
Księga Przysłów zawiera mądrość niezbędną do prowadzenia sprawiedliwego i mądrego życia. W *Przysłów 12:24* autor uczy nas, że pracowitość jest cnotą prowadzącą do sukcesu, podczas gdy zaniedbanie prowadzi do porażki.

Czym jest pracowitość?

Pracowitość polega na wykonywaniu zadania starannie i z nieustannym skupieniem uwagi. To umiejętność koncentracji na celu i ciężkiej pracy nad jego osiągnięciem. Pracowitość jest cnotą wysoko cenioną w Biblii, o czym świadczą również inne fragmenty, takie jak Księga *Przysłów 10:4: „Leniwa ręka prowadzi do nędzy, a ręka pracowita ubogaca”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*